

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2002 M. BALANDŽIO 15 D. NUTARIMO NR. 534 „DĖL
LIETUVOS RESPUBLIKOS NEKILNOJAMOJO TURTO KADASTRO NUOSTATŲ
PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“ PROJEKTO (TOLIAU – NUTARIMO PROJEKTAS)
(TAP NR. 22-1641) (TAIS NR. 22-10021(2))**

Nr. NV-2870

Vilnius

Įvertinę Nutarimo projekto atitiktį Lietuvos Respublikos įstatymams, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas:

1. Turėtų būti objektyviai pagrįstas poreikis keisti Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatus, patvirtintus Vyriausybės 2002 m. balandžio 15 d. nutarimu Nr. 534 (toliau – NTK nuostatai), vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 ir 5 punktuose apibrėžtais teisėkūros tikslingumo ir efektyvumo principais. Nutarimo projekto teikime nurodyta, kad Nutarimo projekto tikslas yra projektuoti ir statyti efektyvesnius *automatizuotus sandėlius*, kuriuose nedirba žmonės, o visi procesai vykdomi naudojant automatizuotus, kompiuterizuotus įrenginius, lifthus, robotus, tačiau trūksta pagrindimo, kodėl siekiant šio tikslo siūloma minėtus automatizuotus sandėlius priskirti prie kitos paskirties *inžinerinių statinių*. NTK nuostatų 3 priedo 2.9 papunktyje nustatyta, kad pastatai, pagal savo tiesioginę paskirtį naudojami sandėliuoti (saugyklos, bendro naudojimo sandėliai, specialūs sandėliai, kiti objektai, naudojami produkcijai laikyti ir saugoti) laikomi *sandėliavimo paskirties pastatais*. Sandėlis (sandėliavimo paskirties pastatas) tik dėl to, kad jis yra automatizuotas, neturėtų būti laikomas inžineriniu statiniu, nes sandėlis, tik dėl jo automatizavimo neprarastų pastato savybių ir atitinkamai neįgytų inžinerinio statinio savybių (žr. Statybos įstatymo 2 straipsnio 16 ir 37 dalis). Be to, automatizuotų ar neautomatizuotų sandėlių tiesioginė paskirtis, tikėtina, būtų ta pati – jie būtų naudojami sandėliuoti, todėl ir jų, kaip statinių, savybės neturėtų reikšmingai skirtis.

Nutarimo projekto teikime taip pat nurodyta, kad sandėliavimo paskirties pastatų, kuriuose nuolat lankosi ir dirba žmonės, projektavimui ir statybai keliama dideli reikalavimai, automatizuotų sandėliavimo sistemų statinių, kaip inžinerinių statinių, projektavimui ir statybai, kadangi juose nedirba žmonės – visi procesai vykdomi naudojant automatizuotus, kompiuterizuotus įrenginius, lifthus, robotus, turėtų būti nustatomi esminius statinių reikalavimus įgyvendinantys mažesni, tačiau ne mažiau efektyvūs projektavimo ir statybos reikalavimai. Pastebėtina, kad šio siūlymo kontekste lieka neįvertintų aspektų. Pirma, siekiant įvertinti poreikį keisti Vyriausybės nutarimą minėtai

problemai išspręsti ir nustatyti ar siūlomas jos sprendimo būdas (Vyriausybės nutarimo keitimas) yra proporcingas siekiamam tikslui, turėtų būti nurodyta, kokiuose teisės aktuose ir kokie dideli reikalavimai nustatyti automatizuotų sandėlių projektavimui ir statybai, kaip jie sumažėtų įsigaliojus Nutarimo projektu siūlomiems pakeitimams bei kodėl, esant poreikiui neinicijuojami teisės aktų, nustatančių sandėlių projektavimo ir statybos reikalavimus, pakeitimai, siūlant sumažinti šiuos reikalavimus automatizuotų sandėlių projektavimui ir statybai. Antra, Nutarimo projektu siūlomu pakeitimu nebūtų numatytas draudimas automatizuotuose sandėliuose dirbti žmonėms, todėl lieka neaišku, kaip būtų užtikrinama, kad taikant galimai mažesnius reikalavimus nei neautomatizuotiems sandėliams, suprojektuotuose ir pastatytuose automatizuotuose sandėliuose nedirbs žmonės ir kad šie sandėliai nebus naudojami kaip neautomatizuoti sandėliai, kurių projektavimui ir statybai taikomų reikalavimų nesiūloma mažinti. Trečia, trūksta pagrindimo, kodėl yra poreikis tik automatizuotus sandėlius priskirti inžineriniams statiniams, t. y., kodėl nesiūloma kitų negyvenamųjų pastatų, jei jie būtų automatizuoti (pvz., gamybos, pramonės paskirties, pagalbinio ūkio paskirties ir kt. pastatų), taip pat priskirti inžineriniams statiniams, kad jų projektavimui ir statybai būtų taikomi mažesni reikalavimai.

2. Vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punkte apibrėžtu teisėkūros sistemiškumo principu ir Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 9 punktu, žemesnės teisinės galios teisės aktai neturi prieštarauti aukštesnės teisinės galios teisės aktams, todėl Vyriausybės nutarimai, kaip aukštesnės teisinės galios teisės aktai, neturi būti derinami su žemesnės teisinės galios teisės aktais – ministro įsakymais, kaip siūloma Nutarimo projekto teikime. Ministrų priimami įsakymai, kaip žemesnės teisinės galios teisės aktai, turėtų neprieštarauti aukštesnės teisinės galios teisės aktams – Vyriausybės nutarimams.

Teisės grupės patarėja

Dalia Petkevičienė